

Antonia Pavlic
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227
7-8-8
IN IN SPIRIT
LANGUAGE ONLY

Skupni trg ima zdaj preveč žila in mesa!

Obilno podpiranja kmetijstva v državah Skupnega trga je privedlo do velikih presežkov deželnih pridelkov, da ne vedo kam z njimi.

BRUXELLES, Belg. — Države Skupnega trga podpirajo poljedelstvo in živinorejo v taki meri, da je prišlo dejansko tam do večjih viškov žita, mleka, mlečnih izdelkov in tudi živine. Tako imajo v deželah skupnega trga že okoli 2.5 milijona ton preveč pšenice, predvsem nemške, ki je slabe kakovosti. Naraščajo zaloge neprodanega surovega masla.

Prevelika je ponudba klavne živine in mesa. Podpora izvozu prašičev so počelovali in obstoji nevarnost, da bodo države skupnega trga vrgle prašiče in prašičje meso pod ceno na trg na Poljskem, v Grčiji, Portugalski in v Južnem Vietnamu. Pravijo, da je trenutno okoli 4 milijone preveč prašičev v državah Skupnega trga. Tudi število govejv živine je preseglo domače potrebe.

Sladkorna pesa krije v celoti domače potrebe, jabolk in sončnic je toliko, da ne vedo kam z njimi. Cvetjače je bilo v maju toliko na trgu, da je padla cena za glavo v Belgiji na pol centa.

Vsi ti presežki so posledica obilnega podpiranja poljedelstva in živinoreje, da se ohrani kmetu pri dobri volji. Seveda izriva domači pridelek, ki je po kakovosti posebno pri žitu slabši, doslej običajni uvoz iz Kanade, Amerike, Nove Zelandije. To bo imelo kot nujno posledico manjši izvoz iz dežel skupnega trga v omenjene države in tako škodovalo mednarodni trgovini.

Rdečih helikopterjev ob Demilitarizirani coni sploh ni bilo

LONG BINH, J. Viet. — Glavni poveljnik ameriških čet v Vietnamu gen. Abrams je v nedeljo dejal tu zastopniku AP, da ni nobenih trdnih poročil o rdečih helikopterjih, ki naj bi se bili v začetku preteklega tedna pojavili ponoči nad Demilitarizirano cono in celo pod njo. Južnovietnamska poročila so trdila, da so ameriška letala sestrelila do 12 teh helikopterjev. Po nekaterih ugibanjih naj bi prenašali rakete rdečim na področju Demilitarizirane cone in dalje na jugu.

Ameriški viri pravijo, da so ameriška letala "zelo verjetno" pretekli teden streljala na 5 zavestnih ladij, ko so se na radarju prikazale kot nizko leteči sovražni helikopterji.

Cela zgodba o pojavu rdečih helikopterjev kaže lepo, kako zanesljiva so poročila z bojišča. Poročila o pojavu helikopterjev so prišla iz južnovietnamskih vojaških virov, ameriški jih niso "hoteli potrditi".

Vremenski
prerok
pravi:

Krajne nevihte, soparno. Najvišja temperatura okoli 86. Jutri hladnejše.

Prof. Jakob Šolar umrl

CLEVELAND, O. — Danes zjutraj je prišla brzojavka iz Ljubljane, da je umrl tam prof. Jakob Šolar, kanonik ljubljanske nadškofije, pomemben slovenski kulturni in znanstveni delavec, odlični slavist.

Med drugo svetovno vojno je bil zaprt v nacističnem koncentracijskem taborišču v Dachau na Bavarskem, po vojni pa so ga doma imeli več let v zaporu komunistični oblastniki. Odločno in trdo se je upiral nasilju brez strahu in brez ozira na osebne posledice. Danes je bil v Ljubljani njegov pogreb.

Sen. McCarthy vodi pri povpraševanjih volivcev

PRINCETON, N.J. — Gallup je pretekli teden povpraševal in ugotavljal razpoloženje volivcev po vsej deželi, da bi ugotovil, kaj mislijo volivci o posameznih predsedniških kandidatih.

Ko je postavil, da bi bili kandidati: Humphrey, Nixon in Wallace, je dobil sledeče odgovore: 42% za Humphreya, 37% za Nixona in 14% za Wallacea. Na ponudbo, naj izbirajo med Humphreyjem, Rockefellerjem in Wallaceom, se jih je odločilo za Rockefellerja 39%, za Humphreya 38%, za Wallacea pa 17%.

Pri kandidatih listi: McCarthy, Nixon, Wallace, je dobil McCarthy 41%, Nixon 39% in Wallace 14%; pri kandidatih listi: McCarthy, Rockefeller, Wallace pa je dobil McCarthy 39%, Rockefeller 38% in Wallace 16%.

Izidi povpraševanja kažejo, da sta McCarthy in Rockefeller od konca maja svoj položaj pri volivcih precej okrepila.

Poučna ugotovitev

DJAKARTA, Indonez. — Gen. Suharto, predsednik Indonezije, je dejal nekemu uglednemu gostu z Zahoda: Pred nekaj leti bi protikomunisti bili pripravljeni dati nekaj milijonov dolarjev, da bi izrinili komunistični kitajski vpliv od tod. Sedaj, ko smo to sami napravili, nam ne morete dati niti nekaj sto milijonov dolarjev, da bi nam pomagali izistike, katero so nam rdeči pustili.

CLEVELAND, O. — Par novic, ki jih je koncem preteklega tedna širila agencija AP, nas je zbudilo. Ne napovedujejo namreč nič kaj dobrega za glavno mesto Južnega Vietnama Saigon.

Prva govorica trdi, da vietnamski komunisti pripravljajo novo ofenzivo proti našim in saigonskim četam. Ofenziva naj bi se začela že v juliju in bila naperjena kar naravnost na središče Južnega Vietnama Saigon. Sedaj imajo komunisti okoli Saigona po ceni tve naše informacijske službe tri divizije. Sedaj hočejo vključiti v boje v okolici Saigona še dve diviziji.

Druga novica pravi, da je naše poveljstvo v Južnem Vietnamu spravilo iz notranjosti Južnega Vietnama nekaj svojih čet v bližino Saigona, da bodo v slučaju potrebe takoj pri rokah. Zaenkrat so prišle v saigonsko okolico le pehotne čete, menda 3,000 moč.

Tretja novica govori o tem, da vietnamski komunisti želi-

Pred obnovo verskega življenja na Kitajskem

V Vatikanu upajo, da bo rdeča Kitajska le omilila svojo sovražnost do katoliške Cerkve.

VATIKAN. — Komunisti so začeli zatirati katoliško cerkev že l. 1949, ko so prevzeli oblast na Kitajskem. Takrat je bilo tam okoli 3,300,000 katoličanov, ki so imeli 96 škofov, 7,700 duhovnikov in redovnikov in okoli 7,000 redovnic. V dobi po l. 1949 je uničevanje katoliškega življenja šlo svojo pot. Zadnji ostanki so bili uničeni v začetku kulturne revolucije.

Danes ni tam nobene katoliške cerkve več, v na pol podrhtevanih cerkvenih stavbah se pa na oltarjih svetijo kipi tovariša Mao. Ni znana usoda vseh škofov, ve se le, da je še zmeraj v ječi škof Welsh, ameriškega rodu, ki ga naše državno tajništvo ne more in ne more dobiti na svobodo.

Pa vendar v Vatikanu niso obupali. Čutiljo namreč, kako zelo tare kitajske komuniste politična, diplomatska in gospodarska osamljenost. Mislijo, da je dolgo ne bodo mogli prenašati. Na drugi strani pa kitajski komunisti opazujejo spremembe v politiki katoliške cerkve in se ne morejo ubraniti vtisu, da je postala danes nekaj drugega, kot je bila takrat, ko je Kitajska prišla pod komunistično diktaturo.

Vatikanski krogi niso torej absolutni pesimisti, previdnost jim pa odsvetuje kakršno koli napoved, kdaj se bo na Kitajskem v verskem oziru obrnilo na boljše.

Kongres hoče zaključiti delo pred konvencijami

WASHINGTON, D.C. — Ko so vodnika demokratske večine v Senatu povprašali, kaj misli, da mora Kongres še končati, predno bo šel na počitnice, je odgovoril: Samo nakazilne zakone zveznega proračuna. Vse ostalo lahko čaka.

Vodniki obeh domov so odločeni končati zasedanje do prvih dni avgusta, še pred republikanski kongres v Miami Beach, ki se začne 5. avgusta.

Akcija za zaposlitev deloma lepo napreduje

WASHINGTON, D.C. — Dve skupini brezposelnih sta stalno predmet skrbnega opazovanja naše federalne administracije: prva je skupina nekvificiranih delavcev, ki so že poldrugo leto brez posla. Cenijo, da jih je nad milijon. Da dobijo delo, jih je treba "kvificirati", to je usposobiti za katerokoli poklicno delo.

S to nalogo se na pobudo zvezne vlade bavijo različne javne, napol javne in zasebne organizacije. Iz poročil, ki jih dajejo, se vidi, da večinoma dosegajo lepe uspehe. Zato število te kategorije brezposelnih stalno pada, morda je padlo že pod milijon.

Ni se tako dobro posrečila druga naloga, ki skuša zaposliti mladino čez poletje. Federalno tajništvo za delo misli, da imamo trenutno 13 milijonov mladih ljudi pod 25 leti, ki iščejo poletno sezonsko delo. Kakih 90% ga bo dobilo, ostanku, ki znaša okoli 1,300,000 mladih delovnih sil, se bo pa treba zelo boriti za zaposlitev, da ne bo prisiljen, da postopa do jeseni. Doba poletnih počitnic je namreč pred vrati in vsako podjetje se je že prilagodilo poslovanju v vročih mesecih, le redka so, ki še iščejo sezonsko delovno silo.

Naslednik Browna in Carmichaela Clevelandčan

NEWARK, N.J. — Za naslednika Rapa Browna, kot predsednika "Studentovskega nenasilnega koordinacijskega sveta" (SNCC) je bil izvoljen Philip Hutchings, znan tukajšnji organizator, 26 let stari sin Mr. in Mrs. George Hutchings, 1357 E. Boulevard N.E., Cleveland, O. Njegova mati, odvetnica, je lani delovala v volivnem boju Carla Stokesa. Sedaj je glavna izpraševalka Cleveland Civil Service Commission.

Po prevzemu predsedstva je dejal Hutchings: Ne verjamem, da je mogoče črnec nadzirati Newark, če ne nadzirajo vse dežele, ... zato je potreben zlom kapitalizma ... Mi smo kolonizirani po belcih potom kapitalizma.

"VSTAJENJSKO MESTO" JE OBLAST IZPRAZNILA

Policija je včeraj dopoldne obkolila "Vstajenjsko mesto", od koder je "pohod revščine" vodil svoj boj za izboljšanje gospodarskega položaja revnih v naši deželi, predvsem črnih. Nekaj ljudi je bilo prijetih in odpeljanih, okoli 200 stanovalcev "Vstajenjskega mesta" pa je bilo prijetih, ko so šli demonstrirati na Kapitol. Župan Washingtona je sinoči oklical policijsko uro in v mestu ni prišlo do nikakih večjih izgrediv.

WASHINGTON, D.C. — V nedeljo je poteklo dovoljenje Južnokrščanski vodstveni konferenci za vzdrževanje "Vstajenjskega mesta" na tratah pred Lincolnovim spomenikom. Tam je sredi blata, nesnage in odpadkov ostalo le še par sto ljudi od preko 2000, vsi ostali pa so že odšli. Bilo je le vprašanje časa, kdaj bi odšli tudi preostali. Njihov vodnik Rev. D. Abernathy se je tega dobro zavedal, spoznal je tudi, da ves pohod revščine stvari revnih ni veliko koristil. Najboljši znak za to, kako se javnost vse manj zanima zanj, je bila udeležba pri "Dnevu solidarnosti" preteklo sredo. Napovedovali so velikanske množice, zbralo se je le okoli 25,000 ljudi. Rev. R. D. Abernathy ni maral tiho zapustiti "Vstajenjskega mesta", ko je poteklo dovoljenje zanj, ampak je napravil pohod na Kapitol, kjer so demonstracije prepovedane, da so ga z večino preostalih udeležencev "pohoda" zaprli. V istem času je policija zasedla tudi samo "Vstajenjsko mesto" in ga brez napora in brez odpora izpraznila.

Z aretacijo so vodniki "pohoda revščine" in "Vstajenjskega mesta" v obeh svojih pristašev nekako rešili čast. Oblast jim je dejansko napravila uslugo, ko je nastopila proti njim. Zato tudi ni bilo nobenega odpora. Mestni župan Washingtona črnc Walter Washington je proglasil preko televizije in v radio malo pred deveto uro zvečer policijsko uro vse do 5.30 danes zjutraj, da bi preprečil morebitne izgrede in nemire. Do teh ni nikjer prišlo. Poleg policije je bilo pozvanih v službo še 700 članov narodne garde, ki so pomagali policiji nadzirati mesto in vzdrževati mir in red. Policija je povsod odločno nastopila in razglašala tolpe mladih fantinov, ki naj bi se pripravljale na uničevanje in plenjenje, kot ga je mesto doživelo takoj umoru dr. M. L. Kinga. V "Vstajenjskem mestu" so prijeli 80 oseb, ki so zbrane v glavnem šotoru čakale na prihod policije, med tem ko so vsi ostali že preje odšli. Rev. R. D. Abernathy je izjavil, da bo

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je poslal Kongresu posebno spomenico, v kateri predlaga uzakonitev predpisa, naj bo vsako strelno orožje v deželi registrirano. Kdor hoče imeti orožje, mora dobiti za to posebno dovoljenje.

COLUMBUS, O. — Včeraj je prišlo v državni jetnišnici tu do izgrediv in požigovanja. Policiji se je posrečilo upor jetnikov končati brez človeških žrtv, toda požar je napravil na petih poslopih precej škode. Sodijo, da celotna škoda presega en milijon dolarjev. Pravega vzroka za upor še niso objavili.

WASHINGTON, D.C. — Kongres je končal delo na zakonskem predlogu, ki prestavlja zvezne javne praznike na ponedeljek in ustvarja na ta način pet tridnevni počitnice na leto: Poleg Delavskega dne, ki smo ga že sedaj vedno praznovali na prvi ponedeljek v septembru, bomo v bodoče, če bo seveda predsednik zakonski predlog podpisal, praznovali v ponedeljskih še: Spominski dan, Washingtonov rojstni dan, Veteranski dan in Kolumbov dan.

SAIGON, J. Viet. — Včeraj in danes je prišlo do večjih zavezniških vojaških akcij v okolici Saigona. Njihov namen je preprečiti ali vsaj otežiti nov rdeči napad na glavno mesto, ki je napovedan za dni do začetka julija. Tekom teh operacij je bilo uničenih 5 ameriških helikopterjev. Letala B-52 so bombardirala zbišališča rdečih severozahodno od Saigona.

Iz Clevelanda in okolice

Graduiral sta — Pretekli mesec je graduiral na John Carroll University Vincent Charles Opaskar z bachelor of science degree iz kemije, njegova sestra Jeanette Marie pa je dosegla 8. junija letos master of education na Kent State University. Oba sta otroka znanih Dr. in Mrs. Vincent Opaskar. Čestitamo in obilo uspeha v izbranem poklicu!

Stokers krajevnim nogometašem — Jutri bodo igrali Stokers z New York Generals. Okoli 500 mladih nogometašev Lake Erie Soccer League bo prišlo brezplačno na tekmo v priznanje in podporo razvoju krajevnega nogometa. Prvo žogo bo brenil Helmut Pawski, predsednik LESL. V soboto bodo Stokers igrali z Detroit Cougars. Pred dvema tedni so bili Detroitčani tepeni od Clevelandskega kluba na svojih lastnih tleh. Tokrat bo tekma v Clevelandu.

Sovražnik je povečal vojskovanje v Vietnamu

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik Clark Clifford je v razgovoru s časnikarji poudaril, da je sovražnik v Vietnamu pospešil in poglobil vojskovanje, da bi si izboljšal položaj pri razgovorih v Parizu. Clifford pričakuje, da bo v poletnih mesecih prihajalo iz Severnega Vietnama v Južnega do 20,000 borcev mesečno in da bo vojskovanje živahno, trdo in zagrizeno, četudi že sedaj stane povprečno rdeče vsak mesec okoli 5,000 mrtvih.

Rdeči pritisk in pospešeno vojskovanje vsaj za sedaj ne bo zahtevalo povečanja ameriških vojaških sil v Vietnamu preko sedanjega števila 550,000. Povečali in na novo opremlili bodo le južnovietnamske vojaške oddelke, da bodo postopno sposobni prevzemati večji del boja in tudi več odgovornosti za svojo lastno in svoje države varnost. Obrambni tajnik C. Clifford je dejal, da bo imel Južni Vietnam koncem leta okoli en milijon dobro opremljenih, izvežbanih in za boj sposobnih vojakov.

Vsaka palica ima dva konca tudi za — Ulbrichta

MONAKOVO, Bav. — Tovariš Ulbricht gotovo ni mislil, da palica, ki jo vihti nad kapitalističnim Zahodom, udari tudi po njegovi deželi, ko je namreč vpeljal vize za potovanja v vzhodni Nemčiji in takso zanje nastavljal na \$2.50. Sedaj mu je bavarska vlada vrnila račun: kakih 700 vzhodno-nemških komunistov je hotelo priti v Monakovo na levičarski kongres. Na meji so jih bavarske oblasti zavrnille: zahtevale so redne potne liste in nove takse. Ulbricht je sicer takoj protestiral, toda njegov protest ni nič zalegal.

Prihajajoči konec službe Johnsona miri in sprošča

WASHINGTON, D.C. — Odkar je predsednik L. B. Johnson 31. marca povedal, da ne bo več kandidiral, je postal veliko sproščenejši in mirnejši. Njegovi sodelavci trdijo, da je postal "čisto drug človek".

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

33

No. 125 Tuesday, June 25, 1968

Zmote v Hočiminhovih računih

Hočiminhova strategija je dosledna in se opira na dosežene skušnje. Zato je ni bilo težko uganiti v njenih načelih: na vojaških frontah griziti ameriško odpornost z gverilskim vojskovanjem, prirejenim vietnamskim razmeram; na propagandnem polju potegniti na svojo stran vse levicarje in jim stalno dobavljati gradivo za napade na ameriški "imperijalizem"; na političnem polju spretno nihati med Moskvo in Peipingom in od vseh komunističnih držav dobivati čim več politične in gospodarske podpore. Ameriki je bila pri tem namenjena čisto določena vloga: bori naj se z gverilci, kot ve in zna, saj jih tako ne bo mogla ugnati, ker ne razume tehnike gverilškega vojskovanja; ameriška politična svoboda naj da Johnsonovim nasprotnikom možnost, da lahko pravilno, pa tudi pretirano napadajo ameriško politiko in s tem posredno podpirajo Ho Či Minha. Vse to se je nekako po programu razvijalo do letošnje pomladi, tam se je pa začelo zatikati.

Ameriški golobje so s Kennedyjem izgubili svojega voditelja. Kennedy sicer ni odobraval vsega, kar so zahtevali, toda levicarji so ga smatrali za svojega človeka, ker pač niso imeli nikogar drugega, ki bi bil tako ugleden kot pokojni senator. Sedaj so postali zbegani. Svojo politično municijo proti Johnsonu so izrabili, nadomestne pa nimajo. Ho Či Minh ne more torej pričakovati od njih toliko politične moči, kot je preje upal na njo.

Ho Či Minh tudi ni računal, da se bo Johnson odpovedal kandidaturi za predsednika. Pred 31. marcem je stavil vse karte na Johnsonov poraz, pri čemur je na tihem upal, da bo zmagal Kennedy. Saj je Kennedyjeva kandidatura mnogo pripomogla k Johnsonovemu sklepu, da ne bo več kandidiral. Sedaj se je Johnson umaknil in ni več tarča za komunistične napade, saj ga sedaj celo njegovi domači politični nasprotniki pustijo pri miru.

Ho Či Minh se je uredal tudi v stopnjevanju gverilškega vojskovanja. Ko je dosegel nekaj uspehov v svoji znani februarški ofenzivi, je sadove svoje začasne zmage divjaško izrazil. Kamorkoli so prišli njegovi gverilci in prevladali, takoj so začeli divje obračunavati s svojimi domačimi nasprotniki. O tem je svobodni svet zvedel le malo in še to le postopoma. Znano je na primer rdeče divjanje v mestu Hue, kjer so partizan gospodarili nekaj tednov, predno so bili pregnani. Takih vojaških "operacij" je pa bilo več. Vietnamski domačini so vedeli zanje, so pa bili tako prestrašeni, da o njih niso upali niti govoriti.

Vse to je dvignilo samozavest v Ho Či Minhu in njegovi okolici. On in njegovi tovariši so mislili, da jim je vse dovoljeno. Tako so napravili strateški načrt, kako bodo vdrl v sam Saigon in tam gospodarili. Postavili so si trojni cilj: zagreniti življenje Amerikancem, do dna diskreditirati saigonsko vladno, ustrahovati mestno prebivalstvo. Tega cilja zaenkrat še niso dosegli. Amerikanci so še zmeraj v Saigonu, četudi priznajo, da jim je rdeče vojskovanje z raketami zelo nadležno; saigonska javna uprava z vladno na čelu se še ni razletela, celo parlament ima redne seje.

Huiša je reakcija mestnega prebivalstva na rdeče počenjanje. Dokler Saigonci niso sami čutili komunističnega terorja, so se zanj malo brigali, akoravno so vedeli, da ga je več kot preveč na deželi. Sedaj so gverilci vdrl v samo mesto in ga napadajo z raketami. To seveda sili saigonske čete, da iščejo gverilška gnezda in jih z vsemi sredstvi modernega vojnega uničevanja preganjajo. Gverilci se ne ozirajo, kam letijo rakete, saigonski vojaki pa tudi razdirajo vse, kar je sumljivega, da služi partizanom. Sredi med dvema ognjema se je znašlo par milijonov mestnega prebivalstva, ki si je pa že opomoglo od prvotnega strahu. Ne molči več in se ne skriva več, javno zahteva od saigonske vlade, naj napravi red, od Amerikancev pa, da naj začno zopet bombardirati Severni Vietnam, predvsem Hanoi in Hai-phong. Takega razpoloženja ni bilo do sedaj v saigonski javnosti. Povrh je pa še postalo sovražno gverilskemu vojskovanju, kot ga sedaj izvaja Ho Či Minh. Tega Ho Či Minh verjetno ni pričakoval.

Spreminja se tudi javno razpoloženje v Ameriki. Naši golobje ne morejo zagovarjati tega, kar delajo gverilci v Saigonu. Zagrizenost jim brani, da bi tako postopanje tako bičali, kot so svoj čas ameriško bombardiranje v Severnem Vietnamu. Na drugi strani se pa že slišijo glasovi, da je treba obnoviti bombardiranje v Severnem Vietnamu. Amerika — in ne le Johnson — je pričakovala, da bodo gverilci začeli omejevati svoje operacije, pa se je zgodilo ravno narobe. Začeli so jih širiti na tako brezobziren način, da od tega trpi najbolj nedolžno mestno prebivalstvo v Saigonu. Johnson o ponovnem bombardiranju vsaj zaenkrat noče nič slišati. Tako je vse postavljeno na glavo: preje so John-

sona kritizirali, ker je dal bombardirati Severni Vietnam, sedaj ga kritizirajo, ker ga noče.

Vsega tega Ho Či Minh ni pričakoval. Kot pravi diktator ne misli, da je treba za vsak položaj imeti pripravljen tudi zasilen izhod. Na to nista mislila niti Hitler niti Mussolini, zato sta tako žalostno propadla s svojima režimoma vred. Sedaj Ho Či Minh premišljuje, kaj naj napravi. Dar res premišljuje, je namignil — Kosygin. Ko ga je namreč Johnson prosil, naj se znova zanima za hitrejša pogajanja v Parizu, je Kosygin Johnsonovo pobudo hitro in gladko odbil. Kaj se bo pa mešal v to zadevo, ko vendar ve, da Ho Či Minh išče novo pot, da bi uveljavil staro taktiko in strategijo.

BESEDA IZ NARODA

Theodor Tensundern:

Slovenci v Porurju in njihova dušnopastirska oskrba 1900 – 1968

Slovenci izvirajo iz nekdanjih vojvodin Kranjske, južne Štajerske, južne Koroške in obale (Gorica, Trst) in so bili vseskozi do konca prve svetovne vojne avstrijski državljani. Zato so se večkrat imenovali za Avstrijce in njihovi soljudje v Porurju so jih tudi za Avstrijce imeli. 1. decembra 1918 so se Slovenci združili s Hrvati in Srbi v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, čigar ime se je pozneje spremenilo v Jugoslavijo in so po večini vsi postali jugoslovanski državljani.

Skoraj vsi Slovenci pripadajo h katoliški cerkvi in škofijama Maribor (Maribor na Dravi) in Ljubljana, ki je bila leta 1962 povzdignjena v nadškofijo in k apostolski administraciji, slovenski del goriške nadškofije, s sedežem v Kopru. Ljubljanski nadškof je sedaj dr. Jožef Pogacnik, mariborsko škofijo pa vodi škof dr. Maksimilijan Držičnik in dr. Janez Jenko je koprski škof.

Dežela Slovencev je hribovita, pokrajinsko zelo lepa, nima pa možnosti prehraniti vse prebivalce. Zaradi tega so bili Slovenci prisiljeni se izseljevati v U.S.A. in v Porurje. Veliki socialni politik dr. Janez Evangelist Krek je obiskal leta 1900 Porurje in je poročal v slovenskem dnevniku "Slovenec" svoje vtise in doživljanje v "Vestfalskih pisnih". Posledica tega je bila, da so jih Slovenci v domovini imenovali "Vestfalski Slovenci". Do leta 1914 je prišlo v Porurje ca. 25.000 Slovencev, večinoma so jih semkaj pripeljali agenti nemške veleindustrije (Thyssen). Imeli so jih takoj za zelo pridne in sposobne rudarje. Tri najvažnejše naselbene točke so bile mesto Hamborn, Gladbeck in Moers-Meerbeck.

Prvi nemški duhovnik, ki se je za dušno pastirsko življenje Slovencev brgal, je bil rektor homborske rektoratske šole Wilhelm Koester: ta se je naučil slovensčine, prevajal, pridigal slovensko in jih je tudi organiziral. Leta 1913 se je s skupino Slovencev iz Porurja udeležil katoliškega kongresa v Ljubljani. Na njegovo pobudo so postali slovenski dušni pastirji: kaplan August Hegenkoetter, konzistorialni svetnik ljubljanske nadškofije, sedaj župnik v pokorju v Twisteden pri Kevelarju, nadalje kaplan Bernhard Huelsmann, kateri pa je umrl kot hambornski prost, in kaplan Theodor Tensundern, še sedaj župnik v Recklinghausen-Lieb-frauen in konzistorialni svetovalec ljubljanske nadškofije in mariborske škofije. Slovenci so bili organizirani v ca. 20 katoliških rudarskih društvih sv. Barbare in v prav tolikih društvih rožnega venca za žene, ki so bili skupno združeni v katoliških društvih za Slovence v Porurju. Med seboj so gojili živahno društveno življenje: patronski prazniki s procesijami, oddelki za petje, mladinske skupine (Orli), gledališka oddeljena, o troški pevski zbor, slovenska šola v Gladbeck-u itd. Poleg teh vseh cerkvenih združenj je ob-

stojala majhna skupina posvet-nih podpornih združenj. Njihova povezava z ožjo slovensko domovino je bila posebno negovana s tem, da so se naročali na slovensko časopisje iz domovine (Slovenec, Domoljub, Slovenski Gospodar in drugi časopisi), poleg tega pa tudi medsebojni vestranski obiski: najmanj desetkrat je vozil poseben vlak tisoč Slovencev in Slovencek za 14 dni v lepo in ljubo domovino. Vsakokrat je do 300, ja 400 slovenskih otrok potovalo v jesenskih počitnicah v domovino, polovico jih je preživel počitnice pri sorodnikih, druga polovica pa je bila porazdeljena po raznih domovih in privatnih stanovanjih, kjer naj bi se okrepili telesno in se učili ljubiti domačo grudo in domačega slovenskega materinega jezika. Na železniških postajah, kjer je vlak obstal, je slovenske otroke pozdravil tamkajšnji župnik, župan ali kateri drugi znan ali čisljan rojak. Enkrat, leta 1932, se je posrečilo tudi 200 nemškimi gimnazijcem pod vodstvom takratnega študijskega svetnika Lorenz Jaeger-a, sedanega kardinala in nadškofa iz Paderborna, priti za pet tednov na neplačan dopust k donavskim Nemcem v Bačko in Banat. Slovenci v Porurju so izdajali tudi svoj lastni časopis predvsem za Slovence v Porurju, Holandiji, Belgiji in Franciji. Naslov časopisa je bil "Naš Zvon", tiskali so ga v tiskarni Voeing v mestu Gladbeck.

Po prvi svetovni vojni je prišel med Slovence kot stalni dušni pastir v Porurje duhovni svetnik Janez Evangelist Kalan, ki je več let stanoval pri sestrah dominikankah v samostanu Bot-trop-Boy. Bil je zelo navdušen za širjenje božjega kraljestva, bil je to vzoren, idealen duhovnik, ki je tudi sorganiziral Kongres Kristusa Kralja, storil je čudovito dosti dobrega za svoje rojake v Porurju. V velikonočnem času so svetni, kakor tudi duhovniki iz raznih redov obiskali več kot 30 krajev, da so njihovi rojaki tako lahko izpolnili svoje velikonočno dolžnost v svojem domačem materinem jeziku, bili so to: frančiškani, kapucini, jezuiti in lazariisti. Pogostokrat je bil to tudi adventni čas, ki je Slovincem še prav posebno pri srcu. Otroško priscrna ljubezen do nebeske Materije Marije odlikuje vse Slovence, prav iz tega razloga pa Slovenci tako radi romajo na Marijina božja pota. Romanje v Ke-velar je bilo zanje vedno življenjski dogodek, praznik prvega reda, dan veselja, katerega so se v poznejšem radi spominjali. Če je ob takih priložnostih bil zraven še kak duhovnik ali celo sam škof, potem so molili in peli s takim navdušenjem svoje čudovito lepe pesmi, da je človeka kar spreletavalo in mu je šlo skozi kožo. Leta 1920 nas je obiskal slavno znani slovenski škof dr. Bonaventura Jeglič iz Ljubljane, leta 1934 pa mariborski škof dr. Ivan Jožef Tomažič. — 2000 Slovencev se je tokrat udeležilo romanja k Materi Božji v Kevelar.

Za časa takozvanega "tretjega rajha" so Slovenci uživali popolno svobodo v društvenem kakor tudi v verskem oziru, seveda vse to samo iz taktičnih razlogov. Leta 1934 je takratni notranji minister Frick poslal mariborskemu škofu posebne dobrodošle pozdrave in najboljšje želje vsem Slovincem, romarjem v Kevelar. Nemir v vrste Slovencev je prišel s takratnim jugoslovanskim konzulom Dušanom Pantičem, ki je bil pravi nacionalni socialist v jugoslovanskem smislu. On je bil tudi tisti, ki je dosegel, da so takratnemu dušnemu pastirju Slovenec vikarju Tensundernu prepo-vedali, da bi skrbel za Slovence. To je bilo leta 1938; dosegel pa je tudi to, da so se nekatera katoliška društva ločila od katoliških slovenskih društev in so bila preorganizirana v jugoslovanska narodna društva. Pri prvih društvih je bila katoliška miselnost in pripadnost slovenski narodnosti duša vsega društvene-ga življenja, pri novih društvih pa je zvenel novi nacionalno-socialističen duh in jugoslovansko državljanstvo je bilo pogoj, če je kdo hotel biti član teh društev. V boju med tema strujama je dobil društveni predsednik kato-liških slovenskih društev vikar Tensundern vedno zno-va podporo in smernice od takratnega mu-ensterškega škofa Clementa Avgusta von Muenster, — poznejšega kardinala, — kateremu so tudi pravili "muensterski lev". Prav tako pa je dobival podporo in navodila od predsednika Rafaelskega društva iz Ljubljane patra K. Zakrajška.

Vojna je naredila društvenim bojem, kakor tudi društvenemu življenju in dušni oskrbi med Slovinci konec, nastale so tudi mnoge druge težave, že zato, ker se je uradna Jugoslavija priključila zveznim silam. Po vojni so bili vodeči možje jugoslovanskega nacionalnega socialističnega gibanja poklicani na odgovornost, poslani v zapore ali v taborišča.

V prvih letih po vojni je šel marsikateri Slovenec nazaj v domovino, mnogi pa so, če je bilo pozneje le mogoče, prišli nazaj. Posamezne službe božje, kakor tudi manjša zborovanja, boljše rešeno prireditve, so se tu in tam naredili. Nastajajoče gospodarsko blagostanje v Nemčiji je privlačevalo vedno več Slovencev v Nemčijo, — ne samo rudarje, kot je to bilo preje, — temveč so začeli prihajati delavci vseh vrst, obrtniki, inženirji, akademiki in mnogi drugi; prišli pa so po večini vsi na "črno" preko meje. Nekateri so prišli na obisk k sorodnikom, pozneje pa se niso hoteli več vrniti. Na tak način se je spremenila struktura, kakor tudi položaj Slovencev je bil čisto drugačen, ne smo v Porurju, temveč raztreseni po celi Nemčiji so Slovenci našli zatočišče. Na podlagi papeškega dekreta "Exul Familiae" in po odločbah nemške fuldaerske škofovske konference, se je dušno pastirsko delo na novo in enotno uredilo. Iz Rima so bili imenovani takozvani "misijonarji" za Slovence, ki se po večini imenujejo župniki ali tudi dušni pastirji Slovencev. Trenutno delajo v dušnem pastirstvu za Slovence sledeči duhovniki: Lojze Skrabar v Oberhausen-Sterkrade, Ivan Ifko, Essen- Altenessen, dr. Franček Prijatelj v Manheimu, dr. Franc Felc v Stuttgartu, Ciril Turk v Esslingenu, dr. Branko Rozman v Muenchenu. Vrhovni vodja slovenskih dušnih pastirjev, kakor tudi vseh Slovencev je "moderator" dr. Janez Zdešar v Muenchenu.

Ti slovenski dušni pastirji imajo vse pravice župnikov, in to za vse Slovence, kateri na novo pridejo v Nemčijo, kakor tudi za njihove potomce v prvi generaciji. Ti duhovniki mašujejo ob nedeljah in praznikih, delijo zakramente, vodijo roma-

Ameriška Domovina v prvem tednu julija zaradi počitnic osebja ne bo izšla

Kot v preteklih letih tudi letos v prvem tednu julija Ameriška Domovina ne bo izšla, ker bo celotno osebje v uredništvu, upravi in tiskarni na počitnicah. Naročnike in čitatelje lista prosimo za razumevanje, ker uslužbenstvo drugače ne more do nujno potrebnih počitnic. Število osebja je premajhno, da bi moglo postopno na počitnice, nadomestila za tako delo pa žal ni mogoče dobiti.

Vse tajnike in poročevalce društev prosimo, naj svoje objave za čas, ko list ne bo izšel, pošljejo preje, da jih bo mogoče še o pravem času objaviti. Lista ne bo v tednu od 1. do 8. julija.

AD

nja in prirejajo tudi različne prireditve, izdajajo mesečnik "Naša Luč", ki izhaja v Celovcu in je namenjena vsem Slovincem po Evropi.

Kot izredni dogodek naj omenim še zlati duhovniški jubilej ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana julija meseca leta 1957. Zbrali smo se v Kevelarju pri pontifikalni sveti maši v prisotnosti ca. 3000 Slovencev in cele Nemčije, Holandske, Belgije in Francije, ca. 50 duhovnikov, bila je slavnostna pridiga, prebrala se je zahvala in čestitka sv. očeta, pela se je večglasno Mozartova maša z orkestrom in s spremljavo orgel. Ob treh je bila popoldanska pobožnost s slovenskim koralnim petjem, vse je tako lepo poteklo, da je kevelarski župnik in dekan, stolni kapitulat Oomen izjavil: "Kar sem takrat doživel in slišal, je bilo za mene najlepše in najbolj pretresljivo, kar sem do- slej v Kevelarju doživel. Zaključna slovenost se je vršila zvečer ob osmi uri v Recklinghausen-Lieb-frauen. Velika in mogočna cerkev je bila nabito polna v prisotnosti 40 duhovnikov, sam slavljenec tega dneva dr. Rožman je pridigal in si vzel za temo svoje pridige besede: "Ostanite zvesti svoji veri" in svojo zares pretresujočo pridigo je zaključil z besedami "Na svidenje in nebesih!"

Zveza z domovino je bila ob priliki 500-letnice obstoja ljubljanske škofije v podvig nadškofije leta 1962 s tem potrjena, da je dušni pastir Slovencev župnik Tensundern, ljubljanski konzistorialni svetnik, ljubljanskemu nadškofu dr. Antonu Vovku v imenu vseh Slovencev, živečih v Nemčiji, podaril 20 velikih oltarnih mašnih knjig.

Slovenci so zdrav, dober, delaven in veren narod.

"Bog živi slovenski narod!"

Spomini na praznik Presv. Rešnjega Telesa
(Nadaljevanje)

V Ljubljani so bile 1. 1946-1947 procesije v zgdnjih jutranjih urah med 4. in 5. Pozneje je oblast vse to prepovedala. Kako je danes tam v tem oziru, mi ni znano. Vsi ti lepi obredi se vršijo v cerkvi. Prišel pa bo čas, ko bo Jezus zopet smel iti skozi mestne ulice blagoslovljati njene prebivalce in bo mesto dalo čast in hvalo Bogu. Takrat se bosta povrnila mir in sreča v mesto.

Lepi so bili ti dnevi doma, a usoda me je pognala v tujino in tam sem praznoval ta praznik. L. 1937 sem ta praznik praznoval prvič od doma pri vojaki-h pri 3. peš. polku v Pirotu ob bolgarski meji. Bil je lep, jase-n, sončen dan, ko smo bili na vež-bališču. Malo pred 10h dop. smo končali vežbe in imeli 15 minut odmora in tako so se vojaki živahno pogovarjali med seboj. V četi je bil neki Banatčan, po imenu Marko, doma iz Djako-vega. Krasen dečko, izvrsten pe-vec in bil je tudi član zbora v katedrali tam. Živahno sva se pogovarjala, kako se praznuje ta dan. Jaz sem mu pravil, kako je na ta praznik pri nas doma, on je menil pravil, kako lepo in slavnostno praznujejo ta dan v Jakovem, o procesiji, o petju in raznih običajih tam. Res živahno sva klepetala in ne vem, kako je bilo, da sva preslišala

glas narednika čete: "Marko i Pero! Da se čuje pjesma!" Res ga nisva slišala. Ponovno da po-velje, stopi k nama in vsakemu priloži ne posebno hudo zaušni-co in tako naju vzdrami iz sanj domačih krajev. Pesem je res sledila med potjo v vojašnico. Tam naju je narednik ponovno lepo opozoril na napako in bilo je vse dobro. Marko mi je samo rekel: "Drugo leto bomo zopet doma na ta dan in bomo zopet peli..."

L. 1940 sem bil zopet v vojaški suknji kot rezervist pri 40. peš. polku v Brezovici pri Ljubljani. V sredi maja 1940 je Hitler v 14 dnevih zasedel Holandi-jo, Belgijo, Pariz in seveda je moral del moštva tudi v Jugo-slaviji pod orožje. Prvi teden je bilo res vse zmedeno, toda polagoma se je vse pomirilo, ker je vse izgledalo, da Hitler želi čim-dalje imeti mir na Balkanu in biti dober zlasti z Jugoslavijo. Na ta praznik sem bil določen za kurirja v štab polka v Ljubljano in štab divizije. Pred 10. uro sem bil tam in v teku pol ure oddal pošto v obeh krajih in ob 4h popoldne so mi naročili v obeh krajih, naj bom zopet tam. Ker sem imel za vstop v mesto stalno dovoljenje, sem v štabu divizije javil moj odhod službe-nemu oficirju, povedal sem mu, da grem k Sv. Petru v cerkev k procesiji sv. Rešnjega Telesa, mi je kar rad dovolil, le s pripom-bo, da bom ob 1h popoldne že zopet nazaj pri kosilu. Objubil sem mu, ga pozdravil in odšel. Procesija se je že razvila po mestnih ulicah, ko sem prišel tja. Da ne bom v napoto kakšnim vojaškim škricem, sem šel takoj v cerkev in tam našel že več rezervistov. Velikani v stol-pjev sv. Petra so mogočno in ve-selo drobili svojo pesem. Ko je ta veličastna in lepa procesija stopila v mogočno, lepo cerkev, katera je vsa žarela v sijaju e-lektričnih luči raznih barv, so na koru mogočno zabučale orgle in vse je bilo res nebesko lepo.

(Dalje sledi)

Oltarna društva bodo zopet romala v Lemont

CLEVELAND, O. — Vsem članicam, pa tudi drugim do-brim ženam sporočam, da bomo tudi letos poromale k Mariji Po-magaj v Lemont. Naš duhovni vodja pravijo, da romanja ne smemo opustiti, ker Marija, naša dobra mati, vedno prosi Jezu-sa za nas, da usliši naše prošnje. Prosim, da se čim preje pri-glasite, ker že imamo naročene tri avtobuse. Le napolniti jih je treba. Romanje bo 10. avgusta. Ta dan, v soboto zjutraj se bo-mo odpravili v Lemont v nede-ljo zvečer, 11. avgusta, pa bomo zopet doma.

Prijave sprejemajo pri Sv. Vi-du Mrs. Mary Markino, tel. 486-5156, ali pa Mrs. M. Otanicar, pri Sv. Lovrencu Mrs. Mary Lindic, tel. 441-0941, pri Sv. Kristini Mrs. T. Potokar, Mrs. Max Gerl in Mrs. K. Roberts, pri Ma-riji Vnebovezi pa Mrs. Ivanka Kete, tel. MU 1-0813.

Podrobnosti bomo še sporoči-le.

Pozdravljene!

K. Roberts

— V Philadelphiji je bilo nek-daj prepovedano prodajati pre-mog.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

40-letni jubilej ob 20-letnici

Slovenci v Kanadi se letos spominjamo, kako smo pred 20 leti začeli prihajati v to deželo v večjih skupinah in začeli postavljati temelje našim naselbinam. Pozno v letošnjem letu bo preteklo 20 let, ko je prišel v Toronto tudi slovenski duhovnik dr. Jakob Kolarič C.M.

Dr. Jakob Kolarič C.M.

Dr. Jakob Kolarič C.M. je nato ostal med Slovenci v Torontu 11 let, 3 mesece in 14 dni. Ustanovil je prvo slovensko župnijo v Kanadi, pozidal prvo slovensko cerkev z dvorano in vsestransko poskrbel, da se Slovenci v tej metropoli ne bi utapljali v tujstvu.

29. junija letos pa bo daleč od nas, tam na slovenskem Koroškem, v tihoti sedanjega bivališča in v družbi majhnega števila slovenskih, obhajal lep jubilej. Spominjal se bo, kako je bil pred 40 leti izbran in posvečen za duhovnika Gospodovega in kako je 30. junija 1928 zapel prvo sv. mašo. 40 let mašnik Gospodov in služabnik božjega ljudstva!

In na takega bomo tudi Slovenci v Torontu z vso hvaležnostjo mislili, ko bo obhajal visok mašniški jubilej. Sedaj, ko ga že toliko let ni med nami, nam bo lažje gledati v njem res samo to, kar je bil: duhovnik Gospodov in dušni pastir božjega ljudstva. In kot tak je za Slovence v Torontu dobro preskrbel:

Poleg župnije, cerkve in dvorane je ustanovil cerkvena društva za moške, fante, žene in dekleta; župnijsko Hranilnico in Posojilnico, prosvetno društvo "Baraga", imigracijski odbor za novodošle, Vincencijsko konferenco za bolne in potrebne, slovensko šolo za naše otroke, dobil zemljo za slovensko letovišče, pripeljal v župnijo sestre usmiljenke, vsako leto organiziral kampanjo za katoliški tisk na široki podlagi, izdaljal in pisal "Božjo Besedo", vodil ljudi na romanja ter sam sprejemal romarje na kanadskih Brezjah in tako Slovincem ustvaril sređišče z vsemi pogoji za njih obstanek in razvoj. In kar je glavno: pri obhajilni mizi, pri krstnem kamnu je skrbel, da bi vsi lahko imeli duhovnega življenja v izobilju! Kjer pa duhovno življenje cvete, tam ni mesta za moderne zmote. Poleg dela in prizadevanj je pa treba še omeniti trpljenje, s katerim dr. J. Kolarič tudi ni bilo prizanešeno. Še ob slovesu iz svoje župnije, v kateri je za vse poskrbel, so zvenele za njim besede, da "so se duše zaradi njega pogubljale". Danes pa vemo, kaj je prvi župnik dr. Jakob Kolarič C.M. bil in kaj je za Slovence v Torontu naredil ter ustvaril.

Za 40-letnico mašništva mu iz daljne Kanade kličemo: Še na mnoga leta; pogumno naprej proti jubileju zlatomašništva! Bog ohranja in blagoslavlja našega prvega župnika; ustvaril nam je srenjo, v kateri smo se

zbežani zbirali od vseh strani. V slovenski skupnosti v Torontu smo šele zopet zaživel polnost življenja in se ponovno zavedli osebnega dostojanstva, ko smo znova postali svobodnjaki. Hvala njemu in hvala Bogu za njegovo delo med nami. Vemo, da tudi danes še ne miruje. Z vso vsmo nadaljuje v poklicu, za katerega je bil posvečen pred 40 leti: misijonari, vodi duhovne vaje in piše; v tem je moč in veličina dr. Jakoba Kolariča C.M. — duhovnik Gospodov je in služabnik božjega ljudstva. Bodi blagoslovljeno njegovo delo!

Slovenci iz Toronta

Procesija sv. Rešnjega Telesa

Veren Slovenec je že od nekdanj vsako spomlad najtežje pričakoval procesije sv. Rešnjega Telesa. Narava je bila vsa v cvetju in zelenju, ljudje v soncu polni upov in veselja. Župnijska družina se je zbrala v procesiji, odšla po polju od znamenja do znamenja. Pesem in molitev je spremljala Kristusa v sveti hostiji in bandera so mu vihrala z pozdrav. Ni čudno, da je v novih deželah še vedno mnogim dolgečas po tistih praznikih sv. Rešnjega Telesa. Zato tudi ni čudno, da je procesija sv. Rešnjega Telesa na slovenskem letovišču vsako leto tako lepo obiskana. Tudi letošnja je bila v nedeljo, 16. junija. Najprej je bila sv. maša v novi kapelici, nato se je razvila dolga procesija po novi poti okrog gričev, kjer so bile v senci gozda postavljene štiri kapelice. Procesijo je vodil župnik pri Mariji Pomagaj G. A. Prebil C.M. ob asistenci kaplanov gg. A. Zrnca in I. Jana C.M. Tudi vreme je bilo nadvse naklonjeno, ni bilo ne vročine ne hladu. Bil je lep in veličasten dan, hvala Bogu!

Por.

Na pot v svet — pred 20 leti

Dolgo je že tega, a se mi zdi, kot da je bilo včeraj. Dne 9. septembra 1948 sem v skupini deklet zapustila taborišče Spittal na Koroškem. Bilo nas je 82, ki smo se odločile, da se podamo čez morje na novo budočnost naproti. Z avtomobili so nas prepele v Beljak in nas tam naložili na tovrne vagon. Okoli polnoči smo se odpeljale nazaj v smeri proti taborišču, kjer so goreli kresovi v slovo slovenskim dekletom. Vlak je na postaji stal kako uro. Tam so se zbrali še znanci in prijatelji; prišli so, da se z dobro besedo in s pesmijo poslovijo od nas. Ob pol dveh ponoči je vlak odrinil naprej. Zjutraj smo bili že na italijanski meji — na Brennerju, kjer je bil pregled in štetje. Nato smo pa odrinili proti Turinu, kamor smo prišli v nedeljo, 12. septembra, zjutraj. Odpeljali so nas v taborišče, kjer smo v mali kapeli imeli sv. mašo, ki jo je daroval salezijanec g. Dobršek. Ker se je odhod zakasnil do srede, smo si ogledale še mesto, v katerem je veličastna bazilika Don Bosca.

V sredo, 15. sept., smo bile pri sv. maši in pri popoldanskem blagoslovu. V taborišče so prihajale nove skupine kandidatov za emigracijo. Nabralo se je kakih 760 ljudi. Vsi smo bili razdeljeni po skupinah po 50. Me smo bile med zadnjimi. Zvečer istega dne smo se z vlakom odpeljali preko Milana v Genovo, kamor smo prispeli naslednji dan zjutraj. Okoli poldne smo prestopili prag med suho zemljo in morjem. Vkrcale smo se in razdelili so nas po kabinah. Pri-

šla sem med same tujke, a sem ušla in k sreči našla dve Slovenki. Ob pol treh popoldne so dvignili sidra in ladja se je začela pomikati od brega. Šle smo na krov, da se še zadnjikrat poslovimo od suhe zemlje.

Peljala nas je ladja "General Sturgis". V soboto proti večeru, 18. septembra, smo zopet zagledale suho zemljo; pluli smo skozi Gibraltarsko ožino. Dan je bil lep, nad ladjo so se dvigale cele jate galebov, poslavljalje smo se od stare Evrope, ki je hranila našo nežno mladost in z njo toliko strašnih bridkosti.

25. septembra, v soboto zjutraj smo znova zagledale suho zemljo. Pred nami je bil Halifax. Tu je bil pregled papirjev, prtljage in drugega. Na postaji nas je že čakal vlak, s katerim smo se odpeljali proti Montrealu. Naslednji dan ob devetih zvečer smo prispele v St. Paul.

Nastanili so nas po sobah v nalašč za to pripravljenem hotelu in tam smo ostale par dni. Potem so nas razdelili po skupinah, katerih vsaka naj bi odšla na različne kraje. Nekaj jih je ostalo v Montrealu, druge so šle v Ottawa, v Bellville, v Kitchener, v Toronto itd. V Ottawa so nas peljali na delovni urad, kjer so nas že čakali novi gospodarji. Odpeljali so nas s seboj, da smo z delovno pogodbo enega leta odslužile pot v Kanado. Ko je leto minulo, smo bile pa proste. Večina nas je odšla za željami svojih src. Privlačilo nas je mesto Toronto, kjer se je že zbirala največja slovenska naselbina v Kanadi.

Tako letos mineva 20 let, ko smo preplule Atlantik in se naselile v Kanadi, v deželi novih upov, kot gospodinjske pomočnice in bolniške strežnice. Večina teh deklet pa smo danes žene in matere in gledamo, kako nam pred našimi očmi raste nov rod, ki ne ve za bolečino, ki je odtrgala od rodne zemlje njihove matere in očete.

Vsa "dekleta", ki so v skupini 82 zapustila taborišče Spittal na Koroškem 9. septembra 1948, vabim, da pridejo letos na IX. slovenski dan, da se bomo skupaj z našimi možmi in otroci spominjali tistih dni in poznejših let. Na svidenje! Mara V.M.

Na IX. slovenski dan

Samo en mesec nas še loči od nedelje, ki so jo imenovala IX. SLOVENSKI DAN. Zadnjo nedeljo v juliju (28. julija 1968) bo zopet praznik slovenskega zdomstva in to sredi bogate in svobodne Kanade.

Dopoldne bomo pri sv. maši molili za vse mrtve in žive Slovence, bodisi, da so umrli kjer koli ali da živijo kjer koli, božje gasmiljenja in božjega blagoslova so potrebni.

Letošnji Slovenski dan bo še posebej privlačen, ker se bomo skupaj spominjali, kako smo pred 20 let jemali slovo od Evrope in odhajali polni lepih upov novemu življenju nasproti. Prihajanje v to deželo pa se tako rekoč še ni zaključilo, zato bomo to naseljevanje proslavili vsi ne glede na to, kdaj smo stopili na tla kanadske domovine. Veliko skupnega imamo, da lahko skupno praznujemo: Vsi smo se z bolečino in srcu trgali od doma. Vsi smo šli iskat v svet tistega kraja pod božjim soncem, kjer bi lahko svobodno živeli in ki nudi možnosti za razmah osebnih sposobnosti. Vsi smo odklonili nasilje in diktaturo, a smo v sebi prinesli svetlo lučko, ki bo vedno gorela domači zemlji, slovenski govoric in slovenstvu. Zato prav lepo vsi povabljeni na IX. SLOVENSKI DAN, dne 28. julija 1968 na slovenskem letovišču za Boltonom.

Odbor

Kam s prostim časom?

Blizajo se že časi, deloma so že tu, ko bodo stroji delali in bo človek samo mislil. Čim več dela bo opravil stroj, tem več časa bo človek imel prostega. Prosti čas je nevarna zadeva. Zakaj mladina danes po svetu razgraja? En vzrok je tudi ta, ker ima preveč prostega časa. Lahko je pa taka prostost tudi koristna, važno je le, kako jo uporabiti. Zopet je treba začeti pri mladini, da se nauči uporabljati prosti čas za:

Nauči naj se katerega koli ročnega dela. Poznam človeka, ki je inženir in ima doktorat, pa zna mizarska dela.

Pravilno gojen šport obvaruje mladino pred mnogimi zablodami.

Izobraževanje ni nikdar zaključeno.

Kdor ima sposobnosti za glasbo in za igranje na instrumente, naj to goji v prostem času.

Delo v organizacijah, tudi v političnih strankah, kogar veseli javno nastopanje.

Koliko je v družbi ljudi, ki so v nesreči in potrebi. Pomoč takim je nalaganje prostega časa na visoke obresti.

Koliko možnosti in koliko potreb! Bog je tudi čas — delovni in prosti — zaupal človeku, da ga uporablja kot razumno bitje, ki se zaveda, da bo tudi glede uporabe časa moral dati odgovor. (Tako ve povedati Christopher.)

Veličastna lelovska procesija na domačiji pri Boltonu

TORONTO, Ont. — Praznika sv. Rešnjega Telesa smo se radovali v nedeljo, 16. junija. Na domačiji pri Boltonu je slovenska družina slavila praznik sv. Rešnjega Telesa z veličastno procesijo. Od vseh krajev so prišli, da so se Torontčani kar zgubili med rojaki iz številnih kanadskih in ameriških mest. Slovenci iz Windsorja so se pred peto jutranjo uro podali v dežju na pot. Prav tako se niso ustrašili mrkega neba rojaki iz Londona, Kitchenerja, St. Catharines, Hamiltona... Zelja, prisostvovati edinstveni slovenski verski manifestaciji, jih je vodila in pregnala težko zaveso z nedeljskega neba. Podali smo se na pot, pripravljeni za sonce in dež. Pa je zmagovalo sonce... Nevidni zvonovi pod hribom so peli v zahvalo in slavo današnjemu dnevu, ki mu ni para v letu.

Globoko junjsko-nebo je obkrajalo v čistem zraku letovišče. Dišalo je po sveži travi. Dolge vrste avtomobilov so se zgubljale v zelenem gozdu. Potem pa so se zasvetile strehe po planjavi. Pravijo, da je čez en tisoč vozil prešlo skozi letoviška vrata in približno štiri tisoč Slovencev spremljalo Jezusa, ki je ta dan hodil med nami. Ob taki priliki v svetem navdušenju vztrepetalo srce in zapoje hvalnico Bogu za dar vere, ki ohranja naš narod že toliko let. Ni prostora, kjer bi praznik sv. Rešnjega Telesa mogli lepše počastiti in globlje doživeti kot na tem prvem slovenskem poletnem shajališču, kjer kraljuje visoko na hribu božje znamenje, kjer se prijazna Marijina kapelica skriva v zelenju in tako živo spominja drage daljne domovine. Praznik sv. Rešnjega Telesa je poročstvo našega duhovnega obstoja. Kljub zmedeni časovni materijalističnemu okolju je slovenski človek še veren. Ne razkazuje svojega prepričanja in ne prodaja ga za tujo šaro. Ko pa pride čas, se skloni pred Gospodom, da ga blagoslovi in pokrepča za pot. Zato se vsako leto ta dan zbiramo v tisočih ob-

Marijni kapelici. Vedno več nas je, vedno lepša je naša pesem, znova in znova se v dolgi procesiji prepleta molitev rožnega venca. To je naša tradicija, spontani izraz slovenske duše. Zato ni novosti ne sprememb, pa je vendar vselej nebesko lepo, kakor da bi prvič bilo.

Tam stoje v gozdu kapelice, ki nas spominjajo domačih krajev. Ko smo po sv. maši in kratki evharistični pridigi č. g. Prebila stopali v procesiji za Najsvetejšim, je bil zbran tam ves narod. Zastave cerkvenih društev so plapolale v rahlem vetru. Fantje, možje, šolska mladina, skavti in skavtine, prekrasna skupina narodnih noš, deklice v belih oblekah s cvetnimi košaricami v rokah, združeni pevci, duhovščina z monštranco ob častni straži skavtov, dolge vrste žena in deklet — so sestavljali značilno slovensko procesijo, ki ji ni para na svetu... Danes se poveljuje Sveti Kruh, ki oživljuje, rajska hrana vernikov... so peli pevci. V tišino gozda je pozvanjal zvonček, vonj kadila je žlahtnil čist zrak, ko je duhovnik dvigal monštranco in je Gospod zrl na svoje ljudstvo. Pri štirih kapelicah, okrašenih s priljubljanimi svetimi podobami in bogatim cvetjem, se je ustavil. Tam v dolini, pri Mariji na Sveti gori, kakor imenujejo tisto kapelico naših primorskih rojakov, se odpre pogled na položni sončni breg, da se nehote sprostijo srce in zadnja v pomladni svobodi. Molili smo mimo šotorov in poletne kočice predsednika letoviškega odbora g. Šuligoja, kjer so postavili Jezusu v čast domače oltarčke s svečami in cvetjem, kakor včasih po vaseh, kjer je hodil na ta svoj praznik. Potem smo zašli v položno senca gozda. V mehka tiha tla so se zgubljale stopinje. Daleč je ostalo šumno mesto in utesnjene ulice. V svobodno prirodo je kipele pesem. Pod streho visokega drevja smo bili varni pred radovednim soncem, ki je zlatilo planjavo tam zunaj. Dospeli smo na rob hriba k tretji kapelici, kjer romantična okolica spominja na domače poljanje. Pa Gospod nas tu prav tako blagoslavlja. Tu je zdaj naše mesto, naš kraj, naše poslanstvo. Tu naj častimo Njegovo ime, vodo mladi rod k svetlim vzorom, ki so nam bili v domovini dragi. Tu naj pojemo leto za leto hvalnice, tu bodimo Slovenci v besedi, noši, delu in mišljenju — pa bomo izpolnili sleherno dolžnost.

Tako blizu nam je Gospod take dni, da slutiti srečo in mir kakor malokdaj. Vračamo se mimo četrte kapelice iz gozda v dolino, kjer kličejo zvonovi k zdajnjemu blagoslovu. Pobožne množice še enkrat obkrožijo Marijino kapelico. Potem pa se razidejo po širnem letovišču k pozni južini. Toliko si je treba povedati, saj se marsikdo le ta dan sreča s prijatelji in davni znanci v Torontu.

Mnogim je današnja nedelja začetek poletnega oddiha na Slovenskem letovišču, nad katerim skrbno čuva lazaristovski brat gospod Ciril Hribar, ki je vedno nasmejan in prijaznih besedi. Mnogo truda, težkega dela in stroškov je vložil v ta kaos slovenske domovine v Kanadi. Ob praznikih, kakor je bil današnji, pa smo veseli in hvaležni, da se moremo tu zbirati in nuditi naši mladini varno zavetnino v prosti naravi. Kapelica v gozdu nas vodi na dobra pota, pa četudi tu in tam zavriska prešerno grol, da odmeva od velike ceste, čeprav mlada pesem in zvoki glasbe polnijo poletne večere. H križu na hribu prinašajo otroci poljsko cvetje. Ob njem počiva mati in spremeto ta dan zbiramo v tisočih ob-

vesele čiste mladosti po vsej prostrani ravnini. Tja se umakne dekle, ki sanja o bodoči sreči. Na okorni les križa se naslovi trudno srce. V tihem pogovoru z Bogom najde moči za jutrišnji dan, ki ne bo več nedelja, ne praznik sv. Rešnjega Telesa — temveč delavnik, čas bojov in težav.

Pa bo prišlo spet leto naokoli. Iz današnjih hvalnic nas bo spremljal blagoslov in vdan spomin na srečni dan, ki ga nam daje še enkrat dočakati, Gospod! Anica Resnik

Francoska turistična industrija v krizi

PARIZ, Fr. — Turizem je postal za Francijo važna gospodarska panoga, nad milijon Francozov živi od njega, v francoski plačilni bilanci je pa turizem važna postavka: na vsakih \$100 narodnega dohodka jih prihaja \$12.5 od turizma. Zato so francoski hoteli, transportna podjetja, zabavišča itd. s tako preplšenostjo spremljali zadnje študentovske nemire in delavske štrajke. Imeli so prav.

Ze nekaj tednov se dnevno vrstijo odpovedi prihoda tujih turistov. Posebno veliko odpovedi je prišlo ravno iz Amerike, ki je nanjo največ računala Francija. V Parizu se bojijo, da si bo koncem meseca, ko bodo parlamentarne volitve končane, le malo turistov premislilo in se zopet odločilo za pot v Francijo. So se večinoma že odločili za letošnje letovanje v drugih deželah.

Francoska vlada misli, da bo letošnja zguba v turistični industriji tako velika, da je ne bo mogoče popraviti v par letih.

Promet na vodni poti sv. Lovrenca miruje

CLEVELAND, O. — Vodna pot sv. Lovrenca je postala glavna notranja vodna prometna žila Severne Amerike. Njen promet narašča od leta do leta; to se čuti tudi v jezerskem prometu v Clevelandu, saj odhaja na primer blago iz Clevelanda kar naravnost v jugoslovanska pristanišča, ga ni treba nikjer prekladati, kdor ima čas in veselje, pa tudi lahko sede v našem mestu na jugoslovansko ladjo in se pelje kar naravnost recimo v Reko.

Vodna pot sv. Lovrenca je deloma tudi umetna. Zvezni kanali, posebno Welland z zatvornicami, morajo premostiti nadmorsko višino. To okoliščina daje uniji transportnih delavcev ob vodni poti možnost, da s štrajkom ustavi ves promet. Sedaj ga niso ustavili vsi transportni delavci, ampak le tisti, ki opravljajo posle na zatvornicah.

VZHOD NA ZAHODU — Mlada Filipinka kaže v Zahodnem Berlinu na modni razstavi kratko obleko iz rumenskega organdija. To je prva razstava filipinskih modnih stvaritev v Berlinu.

Zatvornice ne funkcionirajo, promet je pa ustavljen.

Kot običajno, so se takoj začela mezdna pogajanja med upravo vodne poti in unijo. Radi kanadskih volitev so se pa razgovori zavlekli. Upajo, da bodo po današnjih volitvah skoro obnovljeni.

Republikanci samozavestni

WASHINGTON, D.C. — Republikanci trdijo, da bodo pri volitvah v novembru dobili večino v Predstavniškem domu, pa naj pride že karkoli. Do večine bodo prišli, če se jim posreči nadomestiti v Domu vsaj 31 demokratov z republikanci. Stvar nemara ne bo tako lahka in enostavna. Gov. Rockefeller stalno poudarja, da so republikanci šele tretja skupina volivcev po številu. Pred njimi so demokrati in "neodvisni".

V Senatu republikanci ne morejo demokratom iztrgati večine, če bi zmagali vsi njihovi kandidati. Demokratska večina tam je trenutno preštevila.

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

Help Wanted — Female

Office Cleaning

Neighborhood industrial plant requires woman for office cleaning several times weekly. Hours flexible.

VALEN MFG. CO.

6725 Machinery Ave. 361-6264 (125)

Pomivalka posod

Iščemo žensko za delni čas. Zaprti ob praznikih in ob 8. zvečer med tednom.

FANNY'S RESTAURANT

353 E. 156 ST.

(125)

Delo za žensko

Iščemo žensko za čiščenje vsaki petek v Euclidu, severno od Lake Shore Blvd. Prijetno delo. Kličite zvečer 261-1140.

—(125)

MALI OGLASI

V najem

6-sobno neopremljeno stanovanje, 2 spalnice, vse sobe velike, na drugem nadstropju, \$63, na 1081 E. 71 St. Vprašajte za Mrs. McCrady ali kličite 843-8033.

(126)

Naprodaj

Leseni bungalow, 4½ sob, sprednji in zadnji porč zaprta. Lastnik prodaja zaradi bolezni. Blizu Grovewood. Kličite 486-5396.

—(126)

V najem

Oddamo enodružinsko hišo, 6 sob, blizu cerkve in šole, v bližini E. 93 St., in Union. Vprašajte na 9116 Union Ave.

(x)

V najem

Pet sob, blizu Eaton Axle in E. 140 St. Nič otrok ali živali. Kličite 681-6663 ali 291-1395.

(125)

Hiša naprodaj

Willowick, ranch hiša, 3 spalnice preproge, 1½ garaža, primerno za starejšo dvojico ali novoza-konce. Kličite 944-1543.

—(128)

V najem

Oddamo 4 sobe, na novo dekorirane, dvojici ali samski osebi. Kličite po 5. uri pop. 731-9431.

(128)

V najem

Oddamo stanovanje 3 sob in kopalnica, vse prenovljeno, samski osebi ali paru brez otrok na 1068 E. 68 St. zgoraj. Tel. EN 1-6106.

(128)

Pozor!

Barvamo hiše in ograje.

Kličite 432-0219.

—(128)

Sostanovalec

Išče se starejši par kot sostanovalec z vpokojencem. Kličite 481-8318.

(127)

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

Veliki kotel nad ognjiščem, švigajoči jeziki, ki so ga neprestano oblikovali, črni obok raznovrstna posoda ob stenah, ki se je svetlikala od plamenov, ves starinsko kmečki nastroj je bil Mirtu ljubši od praznih besed in pozdravov. Ze pa je tudi videl, da je nova doba segla sem gor v višavje.

"Ali bi z družino večerjali?" je Lenka vprašala Mirta in ga povedla v gostinsko sobo. Zagorela je elektrika. Mahoma je vsa domačija dobila novo podobo. Nič več se ni zdela odmaknjena od sveta, bila mu je približana. Samo večerni hlad, ki je tako blagodejno sveže vedril telo in duha, pa daljne, daljne luči v dolini in zvezde tako bližu, vse bliže kakor tam spodaj, so govorili Mirtu, da je prišel v samotno, visoko planinsko kra-

ljestvo.

V hiši, tikoma ob prvih dveh oknih je stala dolga miza z dvema vrstama velikih latvic kislega mleka. Debela plast smetane se je stresla ob korakih, pod katerimi je odmeval pod. Nasproti mogočni krušni peči pa se je bahala dolga javorjeva miza z velikanskim hlebom zmesnega kruha. Nežka je hitela polagati žlice po mizi. Vse tako, si je priznal Mirt, kakor v dobri stari slovenski kmečki povesti.

Počasi so prihajali hlapi in dekle, dninarji in kajzarji. Zbirali so se pred hišo. Ne spodobi se, da bi planili v hišo kakor lačni volkovi. Pomenkovali so se, dokler ni prišla gospodinja spet na prag:

"Zdaj pa le, v božjem imenu!"

Po starosti in veljavi so vstopali in sedali za mizo. Najprej moški, nato žene in dekleta. Poslednji, tisti ki ni spadal med služinčad, je prišel tkalec Rok.

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — Mature woman. Able to care for 2 children. Live in; own room & board. \$35 wk. Call bet. 9-2 p.m. 643-2427. (126)

BUSINESS OPPORTUNITY

DRY CLEANING plant — Small operation but excel. income. Estab. 5yrs. S.W. loc. Mr. Tyner 247-9802. 8 a.m. to 8 p.m. except Sun. (126)

TAVERN — Lakes Area.

Year round business
Elderly couple retiring
Ph. 312-587-8901 (126)

MALE HELP

KENNEL MAN

FULL TIME — No. Shore Animal Hospital, General Care of dogs and cats, Cleaning and light maintenance. Apply in person or phone: 1817 Church St., Evanston, Ill. UN 4-9416 (125)

MALE HELP

Excellent Openings With A Future!
**FOLDER OPERATORS
INSERTER OPERATORS
GATHERING MACHINE OPERATORS
AND GENERAL WORKERS**

Steady Jobs; Good Pay; Excellent Benefits
Call Or Write:
James Perry, Bindery Supt., (603) 224-5311
BLANCHARD PRESS INC.
(Rumford Press Division)
10 Ferry Street, Concord, New Hampshire (128)

IF YOU'RE A SET-UP MAN FOR AUTOMATIC SCREW MACHINES

... there's a wonderful opportunity awaiting you in the picturesque, recreational area of North Alabama — good living conditions — good schools. Good working conditions in modern, air conditioned plant. Profit sharing program and other benefits. Ability to set-up and maintain 6 and 8 Spindle Cone, Acme-Gridley etc. Salary commensurate with ability and experience.

For further information, send resume or inquiry to:

MR. NORRIS

P. O. BOX 1609
East Gadsden, Alabama 35903 (127)

Gladil si je apostolsko brado, snel očali in jih obrisal ob modrikasti predpasnik. Edini izmed vseh je pristopil k Mirtu:

"Prišel je dolinec k nam na pohode. Bomo pa izvedeli, kaj so na svetu novega iznašli in kdaj bo vojska!"

Z desnico je odmeril Mirtu sedež ob gornjem koncu mize. Sam se je vsedel na nasprotno stran. Zdaj so začeli gospodarja. Družina se je zagledala protivratom in odpozdravila. Ko je bil Artnik za mizo, se je Rok dvignil, se široko prekrizal in glasno molil. Družina zateglo za njim.

Zajemali so iz dveh velikih skled. Samo Artniku in Roku je pritikal beseda med večerjo; nocoj sta tudi onadva bila skopa v pogovoru. Neprijetna skrivnost je mučila družino. Artnik pa ni hotel napeljati na tisto, kar je bil zvedel pri župniku in kar mu je natančneje razložila sestra Agata. Ona ve vse najbolje, ona je živa vest domačije. Le malokdaj pride iz svoje izbe, s podstrešja. A kadar pride, zasliši vse natanko in strogo, sodi in presodi, a ne obsodi, marveč opravi molitve, da bi odvrnila nesrečo in rešila večne pogube vsakogar, ki ne živi in ne ravna, kakor zahteva krščanska postava.

Od dela in sonca trudi in zagoreli obrazi zro predse in v skledo in molče. Zavoljo gosta si dekleta zdaj pa zdaj popravljajo lase ali ruto. Tihe, vzdržane strasti tle pod zagorelo poltjo. Mirt čuti, kako ga na skrivaj merijo s pogledi. Rahel nemir se ga poloti. Artnik in Rok sta vendarle razvezala pogovor o sejmih, ki današnje čase zdalec niso več taki, kakršni so bili nekoč. In že segajo žlice za poslednjimi zalogaji in popuščajo, kakor da se ustavljajo stope, ko pojema voda, ki jih je dotlej ennakomerno gnala. Se velika zahvalna molitev, ki jo opravi Rok. Potem se razidejo v noč. Dekle v kuhinjo, hlapi k hlevom, vasovat, ali naravnost na seno. Dninarji in kajzarji se vračajo domov. Zdaj tu, zdaj tam odjekne v noč zategel krík.

Mirt stoji pred hišo, poslušá šumenje studenca in uživa skoraj sladkobno lepoto poletne noči. Globel se utaplja v mesečino. Iznad meglenih kopren se dvigajo sosednji vrhovi, za vse čase spokojni od tiste davne ure, ko se je umiril poslednji ognjeniški krč te vzvalovane zemlje.

Gospodar stopa proti hlevu. Mirt gre skoraj neslišno za njim. Goved se radovedno ozira, ko prižge gospodar luč. Z zateglim mukanjem se oglasi daleč v kotu bikéc, ki je bil začul gospodarja in je od njega razvjen z ljubeznivim čehljanjem in kdaj pa kdaj s priboljškom. Počasi stopa gospodar od živali do živali, vse pregleda, najdlje se ustavlja ob težkih kravah, ki so se že zlekile k prežvekovanju.

Potem se zadovoljen vrača iz hleva. Mar mu človeške nevednosti, priroda in žival sta mu ljubši od vsega drugega!

"Bi pa še malo posedela, kaj?" reče gospodar mlademu gostu, ko se srečata pred hlevom." Poleti se nam ne mudi k spanju, bomo pozimi dostorili, česar bo zdaj premalo."

"Velja," pritrdi Mirt. Ni mu do spanja. Čudno je vznemirjen, prevzel ga je novi svet. Gospodar ga vede v gostinsko izbo, kjer je Lenka pravkar odprla okna in polknice na stežaj. Po zadnji nevihti je še ostalo nekaj duha po zapučenosti, ki jo izdihavajo kmečke sobe, v katerih se redkokdaj mude ljudje. Rogovje srnjadi je krasilo stene, pod njim se je svetlikalo različno staro in novejšo orožje.

"Brinjevca prinesi!" je gospodar naročil Lenki. "In mater poklič! Treba, da se pogovorimo. Le bodi za pričo, Mirt, nemara kaj pametnega svetuješ!"

Izprva so tiho sedeli, da so se čuli le tanki curki iz zelenke, iz katere je gospodar v dve izdatni čaši natakala brinjevo olje. Odkušal se je, nabasal čedro, prižgal in rekel:

"Agatke ne bom klical, naj le ostane pri svojih molitvah. Kar ve, je povedala, to je zadosti!"

"Saj bi bila lahko tudi jaz povedala, če bi me bil kdo vprašal!" oponese gospodinja.

"Tega nisem maral," odbije gospodar. "Agatka je prva čula, nji gre zatorej beseda. Kaj se hoče, če hlapi in dekle rajši nji zaupajo! Še vseh mi je, da imamo takšno srednico."

Razodelo se je tole: davi, prav davi, ko sta bila gospodar in Lenka zdoma, je Dlaka, gospodarjev najljubši lovski pes, prinesel iz gozda Pod štorovjem drobne kosti,—hlapec Šimen se je prekrizal, ko jih je zagledal. Pravkar je bila družina pozajtrkovala in se spravljala na delo, pa tako razkritje! Zival ni, so presodili; to so človeški ostanki. Stari Rok, izkušen in od vseh

najbolj učen, je presodil, da so to pač ostanki nedonošenega bitja, ki je bilo pozimi v gozdu v sneg zakopano in ga je nemara oglodala lisica. Zdaj je Dlaka spravil na dan greh, velik, še nedognan greh. Agata je prebledevala ob tem razkritju, potem je naročila Šimnu, da je zbil majčeno krsto, zložil v njo tisto borno, drobno okostje in ga ponesel k fari. Močno so osupnili v župnišču. Natančno je gospod župnik zaslišal Šimna. Vso sosesko sta prerešeta za zadnjega pod leta nazaj, a ni jima bilo dano, da bi razvozlala uganko, ki se je tako nenavadna in nepričakovana postavila v teh odročnih krajih.

"Vprašam, ali je vama kaj znanega?" je Artnik vbodel svoje lovske oči zdaj v gospodinjo, zdaj v Lenko.

Brez odgovora sta gledali vanj, počasi sta odkimali.

"Vse pride s časom na dan, samo se bo razkrilo!" je vmes posegel Mirt. "Kar je, je."

"Tak v dolini in v mestih ste takih misli, kaj? Pri nas, Mirt, pa gremo vsaki reči do stržena."

Mirt je pomolčal.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENE MAME IN
STARE MAME

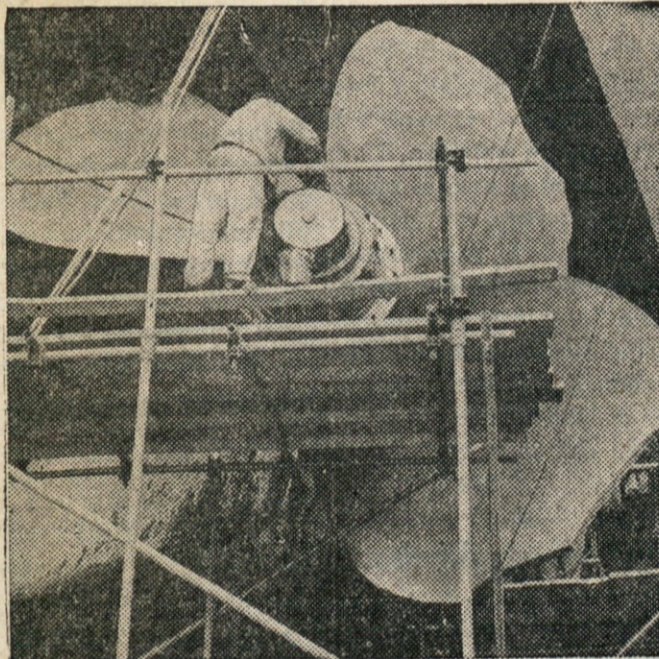
Frances Obreza

ki je umrla dne 22. junija 1965.

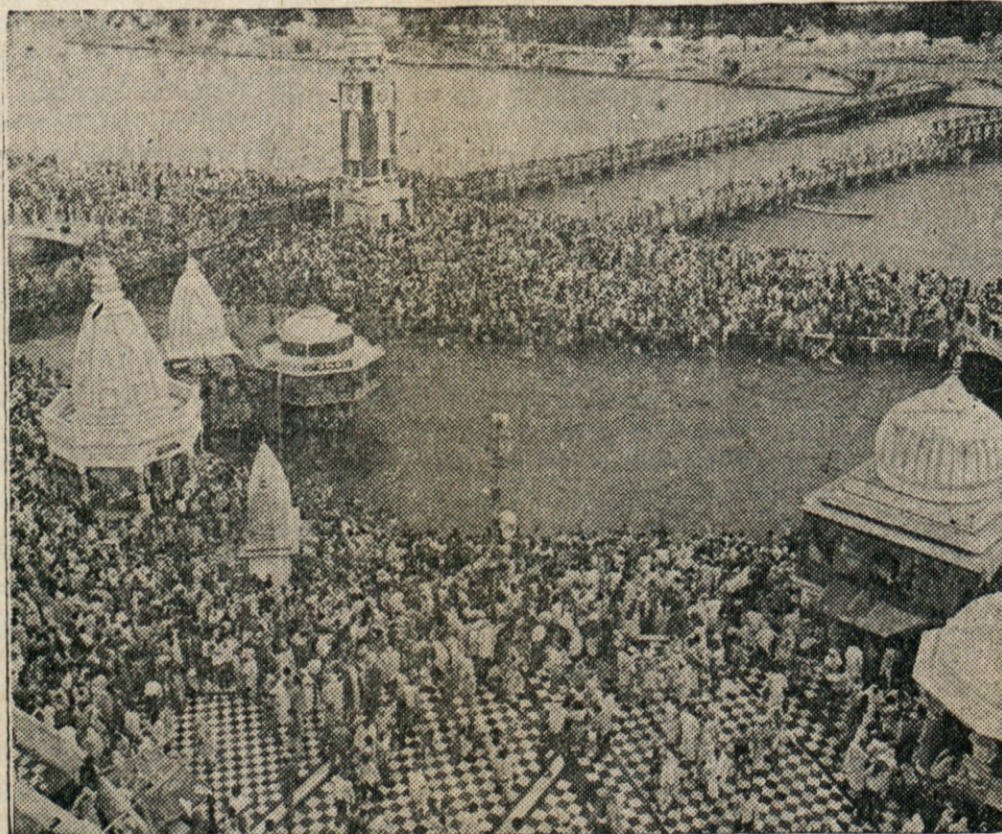
Luč nebeška naj Ti sije,
v mislih naših si vsak čas,
srce naše za Te bije,
Ti pri Bogu pros' za nas!

Zalujoci:

sin VIKTOR z družino
in OSTALO SORODSTVO
Cleveland, O. 25. junija 1968.

TEŽAVNO POPRAVILO — Ko je parnik Oriana zadel breg v Panamskem prekopu, si je poškodoval vijak in je moral nato pluti 3.000 milj daleč v Veliko Britanijo, da so ga popravili. Popravilo samo je vzelo pet dni dela. Na sliki vidimo delo pri popravljanju vijaka.

DESET TISOČI ROMARJEV V HARIDVARU V INDIJI — Vsakih šest let se zbere v Haridwaru v Indiji na deset tisoče romarjev iz vse širne dežele na "kopalni festival", ki očisti dušo za potovanje v večnost. Na sliki vidimo množice romarjev, ko iščejo v sveti vodi očiščenja.

"Nu pa še požirek za dober spanec!" je natakala gospodar. "Toda sramoto bom splaknil s Smrekovca, naj se tiče kogar koli!" (Dalje prihodnjič)

V BLAG SPOMIN

OSEMINDVAJSETE OBLETNICE SMRTI
PRERANO UMRLE, NASE ISKRENO LJUBLJENE
IN NIKDAR POZABLJENE HČERKE IN SESTRE

Margie Kamber

ki je umrla v cvetu mladosti dne 25. junija 1940.

Ko bi ljubezen govorila
in solza mrtve obudila,
ne krila Tebe bi gomila.

Bila si kakor žar pomladi,
lepa, kakor rožni cvet,
pa prišla je bela žena
in odrgala ta cvet.

Sladka nam je misel na Te
pa na ljubki Tvoj nasmeh,
in besede ljubeznive,
ki si imela jih do vseh.

Tvoji žalujoči ostali:

JOSEPH in JULIA KAMBER, starši

IRENE, sestra

FRANK in JOHN, brata

Cleveland, Ohio 25. junija 1968.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA
sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejšo vrsto zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje — \$16,300,000.00

Članov - 45,000 — Certifikatov - 47,500

Veljavna zavarovalnina — \$39,700,000.00

Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K. S. K. J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v vaši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO